

vršen, kakor je cela vrsta novih zakonov, posebej še onih, ki jih je sprejel «slavni» zakonodajni odbor minule konstitucije, zato tudi ne bo šlo tako naglo, če bi ga hoteli izvajati. Poprej namreč mora biti izdelana še izvršilna naredba, odnosno pravilnik, izvršene morajo biti številne druge predpriprave, pa o vsem tem ni duha ne sluha in v ministru za socialno politiko so izjavili, da na uveljavljanje tega zakona še najmanj 2 leti niti misliti ni, ako se bo zamogel vobče izvajati. Edina predpriprava dosedaj je bil oni poziv okrajnih glavarstev. Da se temu občine upirajo, je več kot razumljivo, kajti nihče ne ve, kakšna bremena se ljudem hoče naložiti in ali se ne napravi kaj takega, kakor pri centraliziranih bolniških blagajnah za obrtne in industrijske delavce ter za posle nepoljedelcev, kjer so razmeroma velika plačila, siromak pa v slučaju nesreče ne dobi primernih svot, ker jih požre centralizirana uprava, kjer je posebej cela tropa socialističnih in demokratskih agitatorjev in ne strokovnjakov-uradnikov! — Takšnih razmer in takšnih bremen se kmetje in njihovi odbori občin upravičeno bojijo in branijo.

3. Vsak gospodar in vsak delodajalec pa mora dobro vedeti, da ga vežejo tudi brez tega zavarovalnega zakona že določila poselskega reda v njegovem razmerju do posla ter mu nalagajo bremena. Vsakogar vežejo seveda tudi določbe civilno-pravnega reda, ki govorijo o odgovornosti gospodarja in podjetnika-delodajalca napram delojemalcem. Ravno te določbe in iz njih izvirajoče posledice silijo tudi k pametnemu zakonu o zavarovanju delojemalcev. O tem več spodaj!

Ali je zavarovanje potrebno in koristno.

V programu naše stranke in v programih vseh drugih strank je zahteva po splošnem zavarovanju za starost in onemoglost. Gotovo ne brez vzroka! Ljudje so tudi radi zavarovanja ne vznemirjajo, temveč le zaradi načina, kako se zavarovanje izvede in zaradi bremen, ki jih nalaga.

Za vsacega kmetijskega gospodarja pa je zavarovanje delavcev in poslov koristno. In kakor je koristno za poselca, tako je koristno in potrebno za vse kmetijsko ljudstvo; treba je le zavarovanje na pošten in pameten način izvesti, da ne nalaga novih, neznosnih bremen.

Naši kmetje se često ne zavedajo, kako oster meč visi nad njimi in kako težka plačila lahko zadenejo posameznika! Recimo: mlatilni stroj odtrga delavcu roko, posej ali delavec se prevzdigne pri dviganju težkih bremen, se poškoduje pri vožnji ali podiranju lesa, pade s kozolca ali škednja, poškoduje ga gospodarjeva žival in sto in sto takšnih slučajev: povsod je gospodar že sedaj po obstoječih zakonih in predpisih odgovoren za škodo in mora plačati zdravljenje. Slepja sreča za gospodarja je, ako takšen poškodovanec za sebe ne uveljavi vseh svojih pravic! Naravnost strašna bremena lahko doletijo posameznega gospodarja v takšnih slučajih in plačila za zavarovanje so napram temu le malenkost.

Dandanes skoraj ni hiše, ni gospodarskega poslopja in sploh stavb in zgradb pa tudi predmetov, ki bi ne bili zavarovani. In kateremu pametnemu človeku bi prišlo na um, da bis to odpravil?! In tako je tudi glede oseb: edino za visoko plačilni obveznosti gre, ki ne morejo in ne smejo biti takšne, da našega posestnika agonobijo ali v gospodarstvu ovirajo.

Vprašajte naše obč. predstojnike, koliko požrejo pri občinskih proračunih izdatki za takoimenovani sirtinski sklad, za plačevanje stroškov po bolnišnicah, hiralnicah itd., pa boste videli, da že sedaj plačujete nam visoke «zavarovalnine», čeravno to ni prava zava-

nebo te silne svetove, ki jih vlada in vodi. Ali ne bo močen dovolj, da bo pomagal in rešil pečico ubogih zemljanov, spravi njihovo usodo spet v pravi tir? —

Počasi so lezle zvezde navzgor, vedno počasneje, čimbolj so se oddaljevale od obzorja, nekaj časa so nepremično visele sredi neba, se je zdelo, nato pa so veščastno padale proti zatonu in izginjale druga za drugo pod obzorjem in na vzhodu je prvi hladni sivkasti mrak oznanjal, da se bliža jutro in potniki so plašno zrlj drug drugemu v obraz pri bledem svitu zore —

Po dnevi jih je mučila vročina in žej, po noči pa jih je nadlegoval nevzdržni mraz, ki je bil po hudi vročini tem neprijetnejši. Kajti dasi po dnevu pripeka solnce v puščavi neusmiljeno, nastopi vkljub temu kmalu po solnčnem zapadu mraz, ker se golo skalovje in pesek hitro ohladi.

Arabci seve, ki jim je puščava njihova domovina, se znajo zavarovati, — zavili so se v svoje gubaste, volnene burnuse in si poveznili kapuce čez glave, izletniki pa, nevarjeni takega potovanja, in ki sploh niso mislili nočevati v puščavi pod milim nebom, ti so prezebovali, da so jim zobje škripali.

Najhuje je trpela gospodična Adams. Slabo je bila oblečena in stara je že tudi bila. Stephens je slekel suknjič in ji je ognil ramena.

Jezdil je poleg gospodične Sadie, požvižgaval si je in na vso moč kazal dobro voljo, kot bi mu bila napravila gospodična Adams kdove kako uslugo, da se je obložila z njegovim suknjičem. Pa njegova dobra volja je bila vse preglasna, da bi jej bil kdo resno verjel.

Toda vsaj toliko je bilo res, da je manj čutil mraz ko katerikoli v družbi, kajti v njegovem srcu je plamenel tisti ogenj, ki gori v človeških srcih, odkar se srečavajo ljudje na zemlji, in čudno čustvo veselja se je počesavalo med njegove grenke ujetniške bridkosti, tako, da sam ni vedel, ali bi naj dogodke zadnjih ur imenoval največjo nesrečo ali največjo srečo svojega življenja.

Na krovu «Kleopatre» je vpričo Sadijine lepote, njene duhovitosti in živahne dobre volje bridko čutil,

rovahina, temveč so le izdatki, kateri sledijo iz zakona o domovinski pravici! Ako bi bilo pravo zavarovanje, bi vse to odpadle pri občinskih računih!

Beg v mesta.

Ze pred vojsko so bile splošne tožbe, kako gre vse v mesta in industrialne kraje, sploh od kmetijske dela. To velja sedaj v še večji meri: delavci in posli se težko dobijo in se bodo s časoma še težje, ako bi videl oni, ki živi edino od dela svojih rok in nima premoženja, da lahko v mestu živi z manjšim trudom boljše, udobnejše in je za starost, onemoglost, za slučaj nesreče in boleznj bolj oskrbljen, kakor na deželi.

Saj so, hvala Bogu, tudi na deželi mnogi gospodarji, ki imajo deset in več let eno in isto družino, kjer dobi opešani svoj poštenu kot v starosti in onemoglosti, ali ravnotako jih je mnogo, kjer tega ni, ker je včasih sebičnost prevelika, včasih pa posestvo premajhno, da bi zamoglo prerediti ljudi brez dela. Sedaj se vzdržuje po mestih cela vrsta naprav ali popolnoma ali deloma iz davčnega denarja, pa pridejo te naprave večinoma v dobro le prebivalcem mest, plačujejo pa vsi: mestjani in deželani. Vidite, tukaj je vzrok bega v mesto in k industriji in če hočemo to predrugačiti, ne bomo dosegli uspeha z zabavljanjem in starokopitnostjo, temveč le s pametno zaščito. Če je bilo mogoče kmetom v Nemčiji, na Danskem, v Belgiji in na Agleškem, deloma tudi na Češkem rešiti kmetijstvo v prid takšna vprašanja, ne da bi kmetijstvo propadlo, temveč, da se je dvignilo na najvišjo stopnjo, potem je mogoče to in mora se zgoditi tudi pri nas!

Proti raznim kužnim boleznim pri ljudeh in živalih iščemo in najdemo sredstva, naše vinogradništvo smo postavili čisto na druge temelje, kakor so ga imeli naši očetje, ker smo morali in nam jamranje ni pomagalo nič; ravnotako je z vprašanji, ki zadevajo razvoj ali zastoj ali hiranje kmetijskega stanu. Sredstvo za to, da bo na deželi dovolj delavcev in poslov je zavarovanje, to je po postavi zajamčena oskrba za starost, za onemoglost, za slučaj nesreče. — Kdor tega ne vidi, je slep in je škodljivec razvoja kmetijstva. On hoče kmetijsko ljudstvo obsoditi na zapostavljanje, hiranje, umiranje, na delo v korist drugim stanovom in na škodo kmetickemu ljudstvu. Gre le, kakor sem opetovano naglasil za

način zavarovanja

in tukaj je treba z vso odločnostjo in vso jasnostjo povdariti, da se ne sme naložiti novih težkih bremen, temveč pametno in smotreno urediti, kar v resnici že sedaj ljudje plačujejo, ne da bi dosegli s tem tisti hasek, ki bi ga lahko in kakor je potrebno. Doseči se mora, da bo vsak, kateri je celo življenje pošteno delal ali pa se pri delu prežgodaj poškodoval, imel zajamčen skromen, miren kotiček za slučaj starosti in onemoglosti ter nesreče. Nikdo ne sme in ne more zahtevati, da bi se dobremu delavcu in poslu godilo, kakor svetopisemskemu Jobu na gnoju ali zapuščenemu psu za plotom! Ne gre pa tudi, da bi ljudje, ki imajo pravega krščanskega duna in človekoljubno srce, morali skrbeti za onemogle onih grdih sebičnežev, ki izsesajo in izmozgajo človeka, potem pa ga vržejo na cesto, češ: meni ne moreš več kupičiti premoženja, v nadlego mi boš, zato pa naj sedaj le drugi za tebe skrbijo!

Naši kmetje posestniki in naši občinski predstojniki ter odborniki se v polni meri zavedajo dalekosežnosti tega vprašanja, oni hočejo tudi pošteno in pametno rešitev. Prihodnjč opišemo, kako so se lotili naši ljudje spodnjega Ptujkega polja, da s sistemom no-

da tekemu od Boga s tolikimi darovi oblagodarjenemu bitju on, suhoparni, redkobesedni, vsakdanji človek pač ne more mnogo pomeniti, da ga k večjemu pomiluje in iz usmiljenja trpi poleg sebe.

Toda tukaj sredi divje puščave, sredi nevarnosti je opazil, da jej vendarle ni čisto brezpomemben človek, da takemu od Boga s tolikimi darovi oblagodarjenemu išče pri njem pomoči in sveta. In našel je — in to je polnilo njegovo osamljeno, boječje srce z neznanim veseljem —, da se v njegovi okosteli, le na paragrafe in knjige navajeni zunanji osebnosti nahaja človek, ki zna biti cel mož, mož, ki mu sme zaupati vsak, kdor potrebuje pomoči. To razkritje ga je tembolj razveselilo, ker je sredi svojega enoličnega življenja že popolnoma izgubil samozavest in postal boječ in plah človek, ki niti sam sebi ni zaupal.

Srce se mu je ogrelo pri tem razmišljanju, rahel ponos se mu je zbudil in še bolj dvignil njegovo samozavest. Zgrešil je življenje, dokler je bil mlad, — in sedaj, v poznih letih, se mu je razcvetela mladost, kakor se razcveti pozabljena cvetlica v žarkih lepe, tople jeseni —.

«Zdi se mi», je pravila Sadie z lahno trpkostjo v glasu, «da ste čisto zadovoljni s svojim položajem!»

«Tega bi ne trdil», je odgovoril, «ampak toliko je gotovo, da bi vas ne hotel zapustiti.»

Skoraj nežno je izrekel te besede in začudena ga je pogledala mlada Amerikanka, ki ni bila vajena nežnih čustev pri tem suhoparnem pisarniškem človeku.

«Bojim se, da sem bila hudobno dekle v svojem dosedanem življenju», je odgovorila po kratkem molku. «Dobro mi je bilo in nikdar nisem mislila na tiste, ki so nesrečni. — Zelo mi je žal, da sem bila taka. — Če se kedaj vrnem, hočem biti boljša, — resnoba ženska.»

«Tudi jaz hočem biti boljši človek. — Mislim da zato nam je poslal Bog tele preizkušnje, da nas poboljša. Poglejte, kako je nesreča razkrila in vzgojila čednosti v vseh naših prijateljih! Na primer polkovnik Cochrane! Na krovu «Kleopatre» se je zdel ošaben, m-

vih kmetijskih oskrbovalnic in hiralnic rešijo v lastnem delokrogu to važno vprašanje.

Liberalna posojilnica v celjskem Narodnem domu.

Celje, 15. maja 1923.

Pozor! Posojilnice v celjskem Narodnem domu ni več!

Načelstvo liberalne posojilnice v Celju, ki posluje v Narodnem domu, razglša v ljubljanskem Uradnem listu z dne 9. maja 1923, da se je stara celjska posojilnica preosnovala v delniško družbo. Prav za prav se je stara celjska posojilnica v Narodnem domu razpuščila in razdružila, tako da je ni več, in na njeno mesto je stopila čisto navadna delniška družba ali banka, ki pa se bo imenovala zanjprej tudi «Celjska posojilnica». Načelstvo razpuščene stare posojilnice vabi vse tiste, ki imajo od bivše posojilnice kaj tirjati, da se zglasijo v Narodnem domu v posojilniških prostorih, kjer se jim bodo njihove tirjatve izplačale.

Mi opozarjamo naše čitatelje na to velikansko spremembo pri celjski liberalni posojilnici. Ta posojilnica je bila dozdej zadruga z neomejeno zavezo. Kaj se to pravi? To se pravi, da je dozdej jamčilo več tisoč bogatih posestnikov, ki so bili člani posojilnice, z vsem svojim imetjem za varnost hranilnih vlog. Vsi člani stare posojilnice skupaj imajo gotovo premoženja nad dvatisoč petsto milijonov kron in s tem velikanskim premoženjem so jamčili za varnost hranilnih vlog. — Hranilne vloge so bile torej pri tej posojilnici dozdej nad vse varne, ker so imeli vsi člani posojilnice gotovo dvajsetkrat več premoženja, kakor so znašale vse hranilne vloge v posojilnici. Vlagateljem se torej ni bilo treba bati, da bi izgubili kdaj svoje hranilne vloge.

Zdaj je pa to čisto urugače. Celjska posojilnica v Narodnem domu ni več zadruga, ona nima nobenega člana več, ki bi jamčil za varnost vlog. Ta posojilnica je postala banka ali delniška družba. Kolikor nam je znano, znaša delniški kapital te nove banke samo en milijon dinarjev, to se pravi: za varnost vlog jamči od zdaj zanjprej samo 4 milijone kron in nič več. In to je tista velikanska razlika! Poprej je jamčilo v Celjski posojilnici za varnost vlog nad 2500 milijonov kron, zdaj pa jamči za iste vloge samo 4 milijone kron. Torej so bile hranilne vloge v stari posojilnici 600 krat bolj varne, kakor so zdaj v novi bančni posojilnici. Zato pa seveda načelstvo vabi vse upnike, ki imajo od stare posojilnice kaj tirjati, da pridejo po svoje tirjatve. Tudi vsi tisti, ki imajo v posojilnici kako vlogo, so upniki posojilnice, ki imajo tirjati od posojilnice svojo vlogo.

Načelstvo posojilnice vabi torej tudi vse vlagatelje stare posojilnice, da lahko pridejo in dvignejo svoje vloge, ako teh vlog ne zaupajo več novi delniški družbi ali banki, ki se sicer še imenuje «Celjska posojilnica», pa ni več to, kar je bila. Mi s tem opozarjamo vse naše pristaše, da ta članek dobro prečitajo in se potem odločijo, ali še bodo pustili v bančni posojilnici tiste svoje vloge, ki so jih zaupali stari posojilnici. Ako jih nečejo več pustiti v novo preosnovani posojilnici, potem se lahko kot upniki odzovejo vabilu načelstva in dvignejo svoje hranilne vloge iz zavoda, ki ni več to, kar je bil poprej.

Zakaj so spremenili staro posojilnico v banko?

To so storili liberalni advokati in drugi demokrati za to, ker jim banka več nese. Posojilnice so zadruga,

pet človek, nedostopen, neprijazen —. Pa ga sedaj pogledjte! Kako je pogumen, kako nesebično in brezobzirno zastavi vso svojo osebnost, ako se kateremu izmed nas zgodi krivica ali pa nesreča —! Poglejte Belmonta in njegovo soprogo famle pred nami — pogumno, brez strahu, roko v roki jezditja in drug drugemu pomagata. Tudi Fardet je pogumen kakor lev. — Mislim da nam je nesreča vsem dobro storila, da je nas sebičneže precej poboljšala!

Sadie je vzdihnila.

«Res je, bi človek dejal, — če bi se le vse srečno končalo! Toda če pojde tako naprej, tedne in tedne, mesec in mesec, vedno enako, in če končno še pride smrt — potem ne vem, kedaj in kje naj zanjemo sado našega poboljšanja, ki nam ga je prinesla nesreča — Recimo da se vam posreči pobegniti, kaj bi storili?»

Odvetnik je premišljeval. Njegov poklic ga je imel še vedno trdo v pesteh, zato ni znal druga povedati ko tole:

«Preiskoval bom, kako zadeva stoji in proti komu. Morebiti bom nastopil proti potovalni družbi, ki je priredila izlet v Abusir, ne da bi poskrbela za našo varnost, — ali pa proti egiptovski vladi, da bolje ne zastraži svojih mej. To bi bilo zanimivo pravno vprašanje, kajne? — In kaj bi vi storili, Sadie?»

Prvikrat je bilo, da je opustil vljudni naslov «gospodična», pa Sadie je bila vse preveč zatopljena v svoje resne misli, da bi bila to opazila.

«Jaz bi bila prijaznejša do ljudi — skušala bi koga osrečiti, saj bom dobro vedela iz lastne skušnje, kako bridko boli nesreča.»

«To ste itak dosedaj že storili! Ne da bi se zavedali, ste s samo svojo navzočnostjo osrečevali druge.»

Tema je še bila in to mu je dajalo pogum, da je strl svojo okostelost in suhoparnost in govoril čustveno in nežno. «Vam pač ni treba te trde šole življenja! je pridjal. «Kako se naj vaš značaj izpremeni še na bolje?»

(Dalje prihodnjč.)

ki izposojujejo denar svojim članom za primeroma zelo nizke obresti. Ako kmet rabi posojilo, ga dobi pri posojilnici še po 7 ali 8 procentov. Ako pa se obrneš za posojilo v banko, boš tam pa plačal najmanj 18 procentov obresti, zgodi se pa tudi lahko, da boš plačal celo 25 procentov. Banke torej niso za kmete, ampak le za špekulante. Gorje kmetu, če pride v kremplje kake demokratske banke!

Celjski advokati so torej napravili kmetom velikansko škodo s tem, da so preosnovali staro posojilnico v banko. Seveda za žepce celjskih demokratov je boljše banka kakor posojilnica, ker banka jim nese do 20% in še več obresti. Za kmeta, delavca in reveža pa seveda demokratom itak nič ni. Kmetje, zapomnite si to!

Kje naj nalaga naše ljudstvo svoj denar?

Naše geslo je in ostane: Naše ljudstvo naj naloži svoj denar le v naših posojilnicah, ki so zadruga, in ki potem našim ljudem, kateri so v stiski, izposodijo denar po nizkih obrestih. Vsak, ki nalaga denar v demokratskih bankah, pomaga odirati naše ljudi, ker liberalne banke njegov denar naprej izposojujejo in sicer po oduševskih obrestih. Kdor pa denar vlaga v naše posojilnice, on pomaga svojim sotrpinom, ker si pri posojilnicah izposodijo denar za nizke obresti. Poleg tega delajo banke in liberalne posojilnice, ki imajo bančno poslovanje, velikanske dobičke. In s temi dobički potem podpirajo Sokole, orjune, liberalna brezverska društva in brezverske časopise.

Tisti naši ljudje, ki nosijo denar v demokratske zavode, podpirajo torej s tem prav za prav tudi Sokole in Orjuno in slabe časopise. Zato pa kličemo vsem našim pristašem: **Držite disciplino v vsem in povsod! Nalagajte svoj denar izključno le v naših denarnih zavodih, posebno v naših posojilnicah, ki so zadruga in pri katerih jamčijo za varnost vlog vsi člani z vsem svojim premoženjem.** In v Celju imamo zdaj samo eno tako posojilnico, ki je denarni zavod našega ljudstva, ki uspešno uca za ljudstvo že 15 let in vziva pri ljudstvu splošno zaupanje in ta denarni zavod je naša

Ljudska posojilnica v Celju v hotelu «Beli vol».

To edino posojilnico v Celju ljudstvu najtopleje priporočamo, v to posojilnico prinesite in naložite svoj denar. Denar je v njej sirotinsko-varno naložen, ker jamčijo za varnost vlog vsi člani posojilnice z vsem svojim premoženjem, ki znaša gotovo do 2000 milijonov kron. Ljudska posojilnica v Celju pri Belem volu je torej za Celje in okolico ter Savinjsko dolino edini združni zavod, ki ga našim ljudem najtopleje priporočamo!

ODMERA IN PLACEVA JE DOHODNINE V APAČKI KOTLINI.

Prebivalci občin v Apački kotlini, to so občine, ki so od cmureškega in radgonskega okraja po mirovni pogodbi pripadle k Jugoslaviji, so dobili zadnje tedne predpisano dohodnino (osebno dohodninski davek) za štiri leta. Od leta 1919 naprej morajo sedaj plačati ta davek. Pod mariborski okraj pridejo v poštev občine: Sladki vrh, Velka, Dražen vrh, Rožengrund, Sv. Ana, Ščavnica in Trate. Pod ljutomerski okraj pa Apače in vse občine od Cmureka do Radgone.

V imenu obmejnega prebivalstva me je naprosil župan Kramberger od Sv. Ane v Slov. gor., da posredujem pri davčni oblasti v tem smislu, da se ljudem da prilika, da sami napovedo svoje dohodke in izdatke ter da tudi imajo pravico rekurza. Obrnil sem se na gospoda vodjo mariborskega davčnega oblastva s prošnjo, da se ljudem v obmejnem ozemlju kolikor mogoče omili predpis in plačevanje dohodnine. Kriva je davčna oblast sama, da še davki za štiri leta nazaj niso plačani. Zakaj pa niso davčne oblasti sproti to zadevo uredile. Ljudje bi bili vsako leto sproti ložje plačevali predpisano dohodnino, kot sedaj na enkrat tako ogromne svote. Nihče nima denarja, izposodit si ga ne more, dohodkov pa ni. Vina nihče ne kupi. Od kod naj dobijo ljudje denar. Na vsak način pa je treba dati ljudem priliko, da bodo plačevali dohodnino v obrokih. V svoji vlogi sem še podrobneje utemeljil celo zadevo. Vodja davčnega okrajnega oblastva v Mariboru, finančni svetnik gosp. Sedlar je bil tako ljubeznjiv in mi je na mojo vlogo poslal naslednji odgovor:

«Davčno okrajno oblastvo Maribor, št. 16-pr. — Maribor, 17. maja 1923. Gospod Franjo Žebot, narodni poslanec v Mariboru. — Rešuje vlogo z dne 17. maja 1923 v zadevi obdačenja cenizov Apaške kotline z dohodnino leta 1919 do 1922. Vam poročam, da se je ta naknadna odmera izvršila vsled odloka delegacije ministrstva financ v Ljubljani z dne 2. sept. 1921, št. A. 1. 1607-4 ex 21, glasom katerega se je izvršila odmera osebnih davkov vsem davčnim zavezancem v teh krajih za ves čas, odkar pripade našemu upravnemu območju.

Na podlagi tega odloka so se s tukajšnjim razglasom z dne 14. sept. 1921, št. 921, pozvali vsi davčni zavezanci v poštev prihajajočih občin, da tekom 14 dni vložijo predpisane prijave in napovedi za vsa merodajna leta ter so se dale za ta namen potrebne tiskovine posameznim županstvom na razpolago.

Kakor običajno so se temu pozivu nekateri odzvali, drugi zopet ne, ter je sploh treba omeniti, da glasom poročil posameznih gerentov, prizadeti tukajšnjemu opozorilo, da je v njih lastnem interesu, ako pri prireditvi davkov primerno sodelujejo, tega niso storili, ampak delali celo težkoče, tako, da se je ne le zbiranje prireditvenega materiala, ampak tudi priredba dohodnine zavlekla.

Tudi se vsled nedostajanja kreditov poizvedovanja niso mogla vršiti v zaželenem in potrebnem obsegu.

Pripominjam pa, da v zvezi vsemu temu, večina dohodninskih zavezancev ne more biti posebno prizadeta, ker se predpisani zneski gibljejo po večini v najnižji izmeri, o čemer se lahko tu radno prepričate.

Vobče torej dohodnina že z ozirom na znižanje denarne vrednosti napram prejšnjim letom gotovo ni previsoka, ako se pa posamezniki čutijo vsekakor previsoko obdačeni, pa itak lahko v zakonitem roku vložijo prizive ter lahko sprejmete zagotovilo, da se bode v vseh primerih obzirno postopalo in se kontumačne posledice tudi v takšnih primerih, v katerih je bil po zakonu ta ali oni dolžen vložiti napoved a tega ni storil ne bodo izvajale, ako se bode v prizivnem postopanju nepravilnost obdačbe izkazala.

Tisti pa, ki vsled pomanjkanja denarja predpisanih in plačilu zapadlih zneskov niso v stanu plačati, naj pa vložijo potem davčnega urada prošnje za odlog plačila do gotovega časa, ali pa naj prosijo za dovolitev plačevanja v manjših obrokih in ste lahko prepričani, da se bode v teh primerih kar najobzirneje postopalo. Finančni svetnik: Sedlar. —

Objavljam ta odgovor s pripombo, da naj naši župani in vodilni zaupniki naše stranke podučijo vse prizadete:

1. Da takoj, ali pa vsaj do konca maja vložijo pri davčni oblasti v Mariboru pismen priziv, ako so previsoko obdačeni. (Na priziv treba dati kolek za 2 D in 10 D za odgovor).

2. Kdor sedaj ne more plačati predpisane dohodnine, pa naj pri davčnem uradu vloži prošnjo, da se ga do gotovega termina počaka s plačilom, ali pa, da se mu dovoli plačevanje v manjših obrokih.

Sklicujte se pri vseh vlogah na gornji odgovor g. finančnega svetnika Sedlarja. Naše volilce pa prosimo, da nam poslancem poročajo o takih zadevah.

Franjo Žebot.

Politični ogled.

Država SHS.

S tem, da je Pašičeva vlada odklonila sodelovanje Pribečevičeve policajdemokracije, je pokazala, da hoče miren sporazum. Radikalni prvak Ljuba Jovanovič je dejal: Mi smo za to, da Srb ostane Srb, Hrvat Hrvat, Slovenec pa Slovenec. To je mnogo. S tem se odklanja demokratsko besedičenje o jugoslovanstvu, ki je prikrivalo posrbovanje Hrvatov in Slovencev in pa srbsko nadvlado. Vidi se, da se vlada trudi izpolniti predpogoje za sporazum. Iz Zagreba je poklical pokrajinskega namestnika Čimiča, da ji poroča, v Zagreb je pa prišel začasni predsednik narodne skupščine dr. Peleš, da se razgovori s hrvatskimi zastopniki. Po poročilih in vtisih, ki so se tako dobili, je mogla sklepati ministrska seja, da Hrvati zaupajo vladi in da delo za sporazum napreduje.

Ministrski svet se je pa zadnji čas bavil tudi z raznimi drugimi zadevami. Sklepi sej se ne objavljajo in zato se ne da točno poročati o raznih zakonskih predlogih. Na vrsti je bil tudi zakon o ustroju vojske. Zakon je končno sprejet, glede podrobnosti je pa znano samo to, da so izvršene napram prejšnjemu večje spremembe in da bo skrajšana vojaška službena doba za dijake. Na novo se urejujejo tudi oficirske plače. Odbreno je tudi nekaj naknadnih kreditov, od katerih pa dobi največ ministrstvo prometa in prosvete. Prosvetno ministrstvo bo iz tega, kar je dobilo, plačalo srednješolskim profesorjem dolžne nadure, ima pa še druge dolgove napram učnemu osebju in nezadovoljnost med profesorji je priklopelo celo tako daleč, da je že nad 500 profesorjev v Srbiji stopilo v štrajk, odnosno prijavilo svoj izstop iz državne službe. Proforsko društvo je ta svoj korak vladi že pred tedni napovedalo, vlada pa vse državne nastavljenice teši s — potrpljenjem.

Po dogovoru med našo in italijansko vlado se nadaljuje pogajanja o reškem vprašanju jutri v Rimu.

Na binškošni ponedeljek so proslavljali Hrvati stoletnico rojstva svojega prvobornitelja dr. Ante Starčevića in pri proslavi v Zagrebu je imel Radič velik političen govor. Izrazil je svojo zadovoljstvo nad tem, da so radikali odklonili demokrate, na čelu katerih je uganjal Pribečevič z jugoslovanstvom največji švindel, veseli ga, ker radikalni prvak danes priznava, da so Srbi Srbi, Hrvati Hrvati, Slovenci pa Slovenci, ima pa tudi pomisleke glede sporazuma, dokler tudi v Srbiji ne pride ljudstvo pred gospodo do veljave.

Na torkovi skupščinski seji so demokrati nadaljevali svojo smešno-drzno igro za svoje zavrjnene mandate in kakor se vtopljenec oprime vsake bilke, tako so bili tudi demokrati zadovoljni, ko so sprejeli sklep verifikacijskega odbora, da sta na listi v Crngorici in nekem srbskem okraju samo kandidata zavrjnena, ne pa cela lista.

Italija.

V italijanski zbornici je mir, ker se bojijo krize stranke, kakor tudi vlada. Vse socijalistične skupine so sklenile, da se bodo udeleževale parlamentarnega dela. Zbornica razpravlja o carinskih tarifih, nato se loti proračuna za leto 1923-24. Po najnovejših glasovih ni izključeno, da predloži Mussolini že v tem zasedanju tudi načrt o volilni reformi, ki naj odpravi proporc. Vendar so to samo še ugibanja. O priliki proračunske razprave bo imel Mussolini baje važen politični govor, v katerem bo zavrnil sumničnja, da goji fašizem monarhiji sovražne namene. Dotaknil se bo pa po vseh priliki tudi vprašanja ustavne in volilne reforme.

Vprašanje nemških odškodnin.

Kakor znano, je angleška vlada na nemško not, ki ponuja zaveznikom 30 milijard vojne odškodnine,

odgovorila posebič, potem ko je že francoska vlada poslala Nemčiji tozadevno noto. Angleška nota je precej ostra in očita nemški vladi, da ni poslušala nasvetov Anglije. Pred vsem je treba ugotoviti, da je reparacijska svota, ki jo Nemčija ponuja, odločno prenizka, a drugič pa mora Nemčija podati trudna jamstva, da jo bo plačala. Ničesar pa Anglija ne govori o zasedbi Poruhrja, oziroma o tem, da mora Nemčija opustiti pasivni odpor proti okupaciji, kar posebno naglašajo Francija. Nemška vlada bo seveda na nemško noto morala odgovoriti in jo silijo v to zlasti levičarske stranke, in pred vsem socijalni demokrati. Baje je nemška vlada pripravljena, pritegniti k garancijam za odplačevanje reparacij svojo industrijo in poljedelstvo. Za enkrat pa so Francozi odgovorili na neodjenljivost Nemčije s tem, da so zasedli nove kraje, pred vsem anilinske barvne tovarne (Höchst), kar se bo občutno poznalo. — V angleškem odgovoru, in naj bo kar se odškodnine tiče, še tako oster, se jasno vidi nesoglasje s Francijo in to se bo še stopnjevalo, ker pripravila Nemčija sedaj novo, za 10 milijard zvišano ponudbo.

Spor med Francijo in Turčijo

Še vedno traja radi kupčij, ki jih Turki brez in mimo Francozov delajo z Amerikanci. Pa se bo najbrž še poostri, ker so začeli kupčevati tudi z Angleži in Švicarji. Angleškim in švicarskim bankam je prodala Turčija anatolsko železnico in podaljšano progo do Bagdada, Francoze in Italijane pa sprejme samo kot podkonejsionarje.

Mednarodni socijalistični kongres

se vrši v Hamburgu. Angleški odposlanec je poročal o ultimatu angleške vlade na sovjetsko vlado in izjavil, da angleško delavstvo ne bo samo tukaj na kongresu, temveč tudi v svoji deželi proti temu postopanju vlade ugovarjalo. Ruski zastopnik se je v imenu ruskega delavstva pridružil protestu in opozoril, da bi prekinjenje diplomatskih odnosov Rusiji prineslo novo gladovno blokado in ustvarilo novo vojno nevarnost.

Tedenske novice

Ali ste že dvignili Vaš denar iz demokratsko-orjunskega denarnih zavodov? Policajdemokratsko časopisje še vedno tudi po volitvah izhaja skoro v istem obsegu kot pred volitvami in zastruplja naš narod s centralističnim, brezverskim, sokolskim in orjunaškim strupom? Odkod črpajo liberalne tiskarne denar za svoj tisk? Iz liberalnih denarnih zavodov, v katerih še ima marsikateri slovenski kmet, ki je za katoliško vero, za mir in red v državi, svoj denar. Kmetje, mar li ne vidite, kam tira naš narod pisava liberalnih listov, Sokol in Orjuna? Gotovo zna vsak, da plovemo napram pogubi, ako se popolnoma ne otresemo liberalnih listov, Sokola in Orjuna. Ako hočemo oteti ta svoj slovenski narod pred pogibeljo, potem mora vsak naš volilec dvigniti svoj denar iz liberalnega zavoda in ga naložiti v našega. Na delo torej, da si ne bomo potom lastnega denarja spletali centralističnega, sokolskega in orjunaškega biča!

Veličasten mladeniški shod pri Sv. Jožefu nad Celjem. Že na predvečer so začele prihajati gruče mladeničev od daljnih krajev. Na binškošni ponedeljek, na vse zgodaj pa so iz okolice privreli naši dobri fante peš ali na vozovih. Trije vlaki so pripeljali ogromno množico krepkih, čvrstih mladeničev. Ob 8. uri je bila sv. maša v opatijski cerkvi, na to pa se je razvil veličastni spreved naše slovenske marijanske mladine po mestu. Po štirje in štirje so korakali ob zvokih mogočne godbe iz Sv. Petra v Sav. dolini, z razvitimi prapori, zastavami Marijinih družb. Nepregledna je bila vrsta čilih mladeničev, ki so korakali po glavnih ulicah celjskega mesta zavedno in pogumno in iz mesta ven na prijazni grič sv. Jožefa. Kdor je videl ta cvet našega naroda, ki se je zbral, da se navduši za marijanske ideale, si je moral nehote reči: Še je dober naš narod, zaupno smemo gledati v njegovo prihodnost. Množica, 3—4000 fantov je kar zagrnila hribeček Sv. Jožefa, kjer je bila najprej sv. maša v kapelici na travniku. Med sv. mašo in tudi pozneje med zborovanjem je svirala godba, pevci pa so navdušeno prepevali lepe pesmi. Po sv. maši se je vršil veličastni shod; otvoril in vodil ga je g. urednik «Bogoljuba» Janez Kalan. Shod je pozdravil najprej g. vizitator misijonske družbe Leopold Šmid. Za njim gospod vseučiliški profesor dr. Slavič, ki je zbrane vabil na kat. shod v Ljubljani. Razun govora gospoda Kalana o potrebi marijanskih shodov, je govoril še pater Ramšak iz družbe Jezusove o predmetu: ali so Marijine družbe še moderne? — Nato pa so nastopili naši fantje in v krepkih besedah so se sami bodrili za poštno življenje. Maldenič Ferš nam je povedal, kako častno je biti Marijin otrok, navdušeno je opominjal Rebol fante, katerih napak naj se varujejo pri vojaki, invalid Tekave pa je orisal v kratkih, pa krepkih potezah vzgled Ernesta Mlakerja kot vzor mladeniča. V imenu mož je Jožef Pišek povedal, kdo je mož in kdo ni vreden tega imena. Po enournem odmoru dopolne se je zborovanje nadaljevalo. Gospod Živortnik je v k. srcu segajočem govoru priporočal mladeničem, naj bodo doma pravi apostoli. Nastopilo je na to več fantov govornikov, ki so vsi povdarjali, naj strnemo svoje vrste pod praporom Marijinem v sveti boj zoper fantovske razvade. Celi čas je delalo med zborovalci nepopisno navdušenje. S petimi litanijami Matere božje se je popoldne končal lepo uspeli shod. Vsem, ki so se potrudili, da se je ves shod vršil v popolno zadovoljstvo vseh: Bog plati in Marija mati!

Pred važnimi političnimi dogodki stojimo. Cela naša notranja in zunanja politika se preobrača. Najhujši politični zapeljivci in goljufi, to je demokrati so pora-